

ALS 12 ANYS DE LA SEVA DESAPARICIÓ

Barnils calidoscòpic

► Un llibre i un documental recuperen la figura del periodista català

FERRAN IMEDIO
BARCELONA

Diu que, si estigués viu, **Ramon Barnils** tindria un compte de Twitter des del qual seguiria carregant amb els seus pensaments contra el poder establert i des del qual pressionaria perquè el referèndum per la independència es fes realitat d'una vegada per sempre. Però els autors del llibre *Vint i Ramon Barnils* (editat per DAU, que dirigeix el seu fill **Ton**) i el documental *Barnils tal com raja*, que complementa el volum, no ho tenen clar, potser perquè han treballat durant molts mesos recomponent la seva figura a través de testimonis que el van tractar.

Barnils va morir fa 12 anys. **Laia Altarriba**, que ha escrit el llibre, i **Laia Soldevila** i **Albert Lloreta**, que han filmat el documental, havien sentit parlar del vallesà (va néixer a Sabadell el 1940 però va viure a Sant Cugat) com un referent del periodisme en català dels anys 70, 80 i 90. Volien saber més coses d'ell.

QUATRE HORES DIÀRIES LLEGINT // I van descobrir que era un independentista d'esquerres irredempt («cada nit electoral veia els resultats i, tot i que els dels independentistes eren dolents, escrivia que Catalunya estava cada dia més a prop de ser lliure», va recordar **Ton**), un lector més que empedreït («dedicava quatre o cinc hores cada dia a la lectura», va recordar **Altarriba**), un noctàmbul impenitent, un home d'ideals llibertaris («el seu interès no era l'esquerra clàssica, estatalista; per a ell el primer era la llibertat; després, la igualtat», explica l'exlíder d'ERC **Joan Puigcercós**)...

El llibre s'estructura a partir d'entrevistes a 20 amics, familiars i col·legues de **Barnils**. El documental, que només havia de durar 20 minuts

►► L'editor **Ton Barnils** (esquerra), **Laia Soldevila**, **Albert Lloreta** i **Laia Altarriba**, autors del documental i el llibre.

Quimi Portet MÚSIC

«Un xulo en el millor sentit de la paraula. Molt interessant»

Joan Puigcercós POLÍTIC

«Pujol no era l'únic que recorria el país. El Ramon era l'altre».

Carles Flavià HUMORISTA

«Gintònic, música, fum... i sempre amb aquella veu»

Sergi Pàmies ESCRIPTOR

«No t'avorries amb ell. Als bars parlava de ties»

i n'ha acabat durant 45 per l'allau de testimonis que han recollit els seus autors, posa davant la càmera 26 persones. A més a més, afegeix talls de veu de Catalunya Ràdio i imatges de TV-3.

Un treball complet «que no pretén idolatrar-lo i que exhibeix les seves contradiccions», avisa **Altarriba**, que fixa la foto d'una època mentre retrata un home que va impulsar l'Agència Catalana de Notícies i va treballar a Europa Press, *Tele/Xpres* (va substituir **Joan de Sagarra** com a columnista), *El Noticiero Universal*, *La Vanguardia*, *El be negre amb potes rosses*, *Ajoblanco*, *Solidaridad Obrera*, *El temps*, Catalunya Ràdio (va triomfar amb el programa *El lloro, el moro, el mico i el senyor de Puerto Rico*, que feia amb **Quim Monzó** i **Jordi Vendrell**)... En tots els mitjans va ser **Ramon Barnils**, és a dir, un home que no es va sotmetre mai als interessos de les empreses periodístiques que li pagaven.

'Vint i Ramon Barnils'
i 'Barnils tal com raja'
recullen entrevistes amb
gairebé 40 persones
que el van tractar

Els seus amics íntims **Jordi Gifre** i **Joan Navarra** recorden la seva infància com a escolanet a Sant Cugat. La seva parella durant 23 anys, **Núria Carrera**, comenta que no callava mai el que pensava. El cineasta **Francesc Bellmunt** rememora que coincidien en un tren de Sarrià. El també director **Marc Recha** confessa que l'inici d'un dels seus films està inspirat en ell. **Pepe Ribas**, director de tot un referent contracultural de la transició com *Ajoblanco*, destaca que **Barnils** li va cedir el seu carnet de periodista per llançar la revista. El periodista **Vicent Partal** revela que va aprendre d'ell a *El Temps*. L'escriptor **Ferran Torrent** explica la seva amistat. El músic **Quimi Portet**, que firma la banda sonora del documental, revela que va ser alumne seu a la facultat de Periodisme. **Carles Flavià** descriu les nits compartides de fum i copes... Un retrat calidoscòpic de **Barnils**. ≡